

43. W NIEDZIELĘ MIŁOSIERDZIA BOŻEGO ODDAJĘ CZEŚĆ JEZUSOWI

Ogólne cele katechetyczne

- ☐ Poznanie prawdy o Bożym miłosierdziu.
- ☐ Kształtowanie postawy zaufania miłosierdziu Bożemu.

Cele szczegółowe

Wiedza

Dziecko:

- potrafi powiedzieć, kim była św. siostra Faustyna Kowalska,
- pamięta, kiedy obchodzimy uroczystość Bożego miłosierdzia.

Umiejętności

Dziecko:

- potrafi wyjaśnić swoimi słowami pojęcie „miłosierdzie Boże”,
- potrafi opisać swoimi słowami obraz Jezusa Miłosiernego.

Postawy

Dziecko:

- okazuje postawę miłości i ufności Bogu.

Metody i techniki: opowiadanie, modlitwa, prezentacja i omówienie obrazu Jezusa Miłosiernego, prezentacja ilustracji lub zdjęć, rozmowa kierowana.

Środki dydaktyczne: tekst opowiadania, tekst modlitwy, obraz Jezusa Miłosiernego, zdjęcia św. Faustyny, ilustracje (sanktuarium w Łagiewnikach), pacynka Kasi, materiały w kolorach czerwonym i bładoniebieskim, świeca.

I. WPROWADZENIE

1. Powitanie i modlitwa

K. wita serdecznie dzieci i zachęca do modlitwy słowami piosenki „Bóg nie umarł, Jezus żyje”.

2. Wyjaśnienie pojęć: sanktuarium i miłosierdzie

Za chwilę dowiemy się o rodzinnym wyjeździe Kasi do pewnego sanktuarium, ale najpierw wyjaśnimy nowe słowa.

Sanktuarium

Sanktuarium jest to szczególne miejsce modlitwy i spotkania z dobrym Bogiem, upamiętniające ważne wydarzenia. Ludzi, którzy jadą lub idą do sanktuarium nazywamy pielgrzymami. Dziś poznamy sanktuarium Miłosierdzia Bożego.

Miłosierdzie

Miłosierdzie to wielka miłość połączona z wiernością i współczuciem. Bóg kocha nas właśnie taką miłością. Nawet jeśli uczynimy coś złego, Bóg nas nie zostawi, ale zawsze będzie blisko każdego z nas. Jego miłość będzie zawsze trwać.

II. AKTYWIZACJA

1. Opowiadanie

Posłuchajmy, dokąd na pielgrzymkę wybrała się Kasia z rodziną.

K. opowiada, posługując się pacynką Kasi:

Pielgrzymka rodziny Kasi

Na ostatniej katechezie rozmawialiśmy o Bożym miłosierdziu. Dowiedziałam się, że Bóg zawsze pragnie naszego dobra i nigdy nas nie opuści. On kocha nas tak wielką miłością, że dla naszego dobra zesłał na ziemię swojego Syna Jezusa. Taką ogromną miłość nazywamy miłosierdziem.

Pani katechetka powiedziała nam:

– Pierwszą niedzielę po Wielkanocy nazywamy niedzielą miłosierdzia.

W tym dniu w szczególny sposób dziękujemy Bogu za Jego miłosierdzie.

W Krakowie jest Sanktuarium Bożego Miłosierdzia i w tym dniu odbywają się tam uroczystości. Po przyjeździe z przedszkola powiedziałam do mamy:

– Mamo, czy wiesz, że w najbliższą niedzielę będzie święto Bożego Miłosierdzia.

– Wiem – odpowiedziała mama – mamy dla ciebie niespodziankę. W niedzielę pojedziemy całą rodziną na Mszę Świętą do Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie, a potem odwiedzimy ciocię, która mieszka w tym mieście.

K. prezentuje dzieciom ilustracje Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach. Gdy dojechaliśmy do sanktuarium, był duży tłok i tata musiał się bardzo natrudzić, aby zaparkować samochód. Gdy już to zrobił, wszyscy udaliśmy się do kościoła. W środku bardzo mi się podobało, zwłaszcza obraz Jezusa, na którym spod Jego szaty wypływają dwa promienie: jeden czerwony, a drugi bładoniebieski. Pod obrazem był napis „Jezu, ufam Tobie”.

– A kim jest siostra namalowana na tym małym obrazie – spytałam babcię.

– To św. Faustyna Kowalska. To właśnie jej ukazywał się Jezus zmartwychwstały i prosił o namalowanie swojego obrazu. Jej również przekazał polecenie, aby niedziela po Wielkanocy była obchodzona jako święto Miłosierdzia Bożego. W ten sposób Bóg chciał przypomnieć wszystkim ludziom, że największym pragnieniem Jego serca jest dawać przebaczenie i miłość.

– Babciu, skąd to wszystko wiesz? – zapytałam.

– Z książki, którą napisała św. Faustyna. Spisywała ona to wszystko, co Jezus jej powiedział. On też nauczył ją pięknej modlitwy, którą nazywamy „Koronką do Miłosierdzia Bożego”. Modlimy się w niej o to, aby dobry Bóg przebaczył ludziom wszystko to, czym Go zasmucają.

– A gdzie mieszkała św. Faustyna?

– Właśnie tutaj spędziła ostatnie lata swojego życia. Zmarła, mając 33 lata. Ojciec Święty Jan Paweł II ogłosił uroczyste polską siostrę zakonną świętą. Jest to powód do wielkiej radości dla całego Kościoła, a zwłaszcza dla Polski. W 2002 roku w tym miejscu Jan Paweł II oddał cały świat Miłosierdziu Bożemu.

Gdy dowiedziałam się tego wszystkiego, uklękliśmy i pomodliliśmy się słowami modlitwy „Jezu, ufam Tobie”, a babcia obiecała, że w drodze powrotnej nauczy mnie „Koronki do Miłosierdzia Bożego”.

Później odwiedziliśmy ciocię, a wieczorem zmęczeni wróciliśmy do domu. Gdy się modliłam, podziękowałam dobremu Bogu za Jego wielką miłość.

2. Rozmowa na temat opowiadania

– Kiedy jest święto Miłosierdzia Bożego?

– Dokąd wybrała się w tym dniu Kasia ze swoimi rodzicami i babcią?

– Kto prosił o namalowanie obrazu Jezusa Miłosiernego?

– Dlaczego Jezus chciał, aby namalować Jego obraz?

3. Prezentacja i omówienie obrazu Jezusa Miłosiernego

K. pokazuje i omawia obraz Jezusa Miłosiernego.

Na obrazie widzimy jak z serca miłosiernego Jezusa wypływają dwa promienie.

– Jakiego koloru są promienie?

Kolor jasnoniebieski oznacza wodę, która w czasie chrztu czyni nas dziećmi Bożymi. Kolor czerwony oznacza krew Jezusa, którą z miłości oddał za nas na krzyżu.

K. pokazuje zdjęcia św. Faustyny i przekazuje najważniejsze wydarzenia z jej życia.

– Kogo widzicie na fotografii?

– Kim była św. Faustyna?

Siostra Faustyna to święta zakonnica, której ukazywał się Jezus. Mówił jej ważne słowa o miłości Boga do każdego z nas. Siostra Faustyna spisała wszystkie prośby i polecenia Jezusa. Kochała Boga całym sercem i zawsze wykonywała Jego polecenia. Była dobra dla wszystkich i modliła się za potrzebujących.

4. Nauka fragmentu aktu nadziei

Nauczmy się modlitwy, w której wyrażamy naszą miłość i ufność Bogu.

K. uczy dzieci modlitwy:

„Ufam Tobie, boś Ty wierny,
Wszchemogący, miłosierny”.

5. Nauka piosenki „Jezu ufam Tobie”.

Jezu ufam Tobie, C G

Jezu kocham Cię. a F

W miłosierdziu swoim nie opuścisz mnie. C G F G

Jezu ufam Tobie, C G

Jezu kocham Cię. a F

Do swojego serca mocno przytul mnie. C G F G

III. ZAKOŃCZENIE

1. Rymowanka

K. uczy dzieci kolejnej rymowanki:

Dobry Jezu, Ciebie kocham, miłosierdziu Twemu ufam.

2. Praca z podręcznikiem

Dzieci wykonują polecenia w podręczniku dziecka.

3. Modlitwa

K. umieszcza obraz Jezusa Miłosiernego w kąciku modlitwy. Następnie zapala świecę i zaprasza wszystkie dzieci do modlitwy słowami:

„Ufam Tobie, boś Ty wierny,

Wszechmogący, miłosierny”.

KĄCIK KATECHETY

1. Rozważanie

„Pan jest łagodny i miłosierny, nieskory do gniewu i bardzo łaskawy.

Pan jest dobry dla wszystkich i Jego miłosierdzie ogarnia wszystkie Jego dzieła.

Niechaj Cię wielbią, Panie, wszystkie dzieła Twoje i święci Twoi niech Cię błogosławią! Niech mówią o chwale Twojego królestwa i niech głoszą Twoją potęgę, aby oznajmić synom ludzkim Twoją potęgę i wspaniałość chwały Twego królestwa. Królestwo Twoje królestwem wszystkich wieków, Twoje panowanie trwa przez wszystkie pokolenia. Pan jest wierny we wszystkich swych słowach i we wszystkich swoich dziełach święty. Pan podtrzymuje wszystkich, którzy padają, i podnosi wszystkich zgnębionych”. (Ps 145,8-15)

2. Okruch mądrości

1. „W miłości bliźniego biedny jest bogatym;

bez miłości bliźniego bogaty jest biednym”. (św. Augustyn)

2. „To wyższe ideały, to czysta Miłość nadaje sens życiu i śmierci, to całkowity dar daje bogactwo, którego nikt nas nie może pozbawić”.

(John Steinbeck)

3. „Jeśli chcesz pomóc ludziom, bądź dla nich przede wszystkim dobrym przykładem”. (Rupert Mayer)

3. Warto przeczytać

a) L. Grygiel, W miłosierdziu miary nie masz, Kielce 1997.

b) F. Kowalska, Dzienniczek. Miłosierdzie Boże w duszy mojej, Warszawa 1998.